

Åldrandets baksida

Av Stig-Arne Sköldberg

Är det kanske en egenskap
Som bara en kvinna kan ha
Konsten att åldras med skönhet
När jag ser henne blir jag så gla
En åldrande kvinna är vacker
Trots en rynkig panna och kind
Så lyser en skönhet igenom
Varm, som en sommarvind

Själv är jag ful såsom stryket
Som man ovännen sin ville ge
Varje morgon jag möts utav bilden
Som inte någon gubbe vill se
Jag tror jag ska följa den regeln
När jag gör min morgontoalett
Att sluta se mig i spegeln
Fast att raka mig blir inte lätt

Kroppen blir allt mera ynklig
Jag måste gå upp varje natt
Min panna den är så skrynkelig
Så jag får skruva på mig min hatt
Tänk om jag fick vakna i morgon
Det hoppas man ändå på
Och till min stora glädje bli varse
Att jag åter var tjugotvå

Då skulle jag börja från början
Och allt skulle bliva så bra
Jag tänker tillbaks på den tiden
För då var jag något att ha
Nu går jag nog mest i vägen
Och sorger jag strör runt omkring
Kvinnorna ger mig på båten
För nu är jag mest - ingenting

Nej, nu är jag trött på det mesta
Så ock på frisyren min
Kanske det vore det bästa
Att helt enkelt få lämna in
Vilken metod tycker du jag ska välja?
Ska jag skjuta mig i min planet?
Eller några giftpiller svälja?
- Nej, jag tror att jag väntar med det.